

ΣΚΗΤΗ ΒΕΡΟΙΑΣ: Του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και εις Μεγαλόσχημον Κουρά

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, επί τη εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, κατά την 24η Μαρτίου 2019, όπου, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας προέβη εις την Μεγαλόσχημον Κουρά του αδελφού της Ιεράς Μονής Ιερομονάχου Αιμιλιανού

Προδρομίτου.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Μελέτιος Κουράκλης, Διευθυντής Θρησκευτικού του Γ.Ε.Σ. και άλλοι Ιερείς και Διάκονοι.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου στην Θεία Λειτουργία:

«Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρη-γό-ριε· τό κατ' εἰκόνα γάρ ἄσπιλον ἐτή--ρησας ... τό καθ' ὁμοίωσιν ἀνε-λάβου».

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία τοῦ Χριστοῦ. Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τόν δεύτερο θρί-αμ-βό της στό πρόσωπο καί τούς ἀγῶνες τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπι-σκό-που Θεσσαλονίκης, τοῦ θαυμα-τουργοῦ.

Χαίρει καί ἀγάλλεται καί ἡ Ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου Σκήτης Βεροίας γιά τόν θρίαμβο τοῦ οἰ-κιστοῦ της καί τή δόξα τήν ὁποία ἀπολαμβάνει ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς ὁ κλεινός οἰκήτοράς της, τό κλέος τῶν μονα-στῶν, ὁ προ-στάτης καί πρό-μα-χός της.

Τήν χαρά αὐτῆς τῆς λαμπρᾶς πα-νηγύρεως ἐπαυξάνει σήμερα τό γε-γονός ὅτι ἕνας ἀπό τούς ἀδελ-φούς τῆς Μο-νῆς, ὁ ιερομό-να-χος π. Αἰμι-λια-νός, ἐνεδύθη τό μέ-γα καί ἀγ-γε-λικό σχῆμα καί ὑπο-σχέ-θηκε ἐνώ-πιον Θεοῦ καί ἀνθρώ-πων τήν

όλο-κληρωτική και από-λυτη αφιε-ρωση τῆς ζωῆς του στόν Θεό διά τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Ὑποσχέ-θηκε νά ζήσῃ τήν ἀγγελι-κή ζωή ἐν σώ-ματι καί νά κατα-στή-σῃ τόν ἑαυτό του «ἔσοπτρον τοῦ Θεοῦ», ὅπως ψάλλει γιά τόν ἑορταζόμενο ἅγιό ὁ φίλος καί ἐγκωμιαστής του, πατριάρχης Κωνσταντινουπό-λεως, ἅγιος Φι-λό-θεος ὁ Κόκκινος.

«Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρη-γό-ριε· τό κατ' εἰκόνα γάρ ἄσπιλον ἐτή---ρησας ... τό καθ' ὁμοίωσιν ἀνε-λά-βου».

Ἡ ἀφιέρωσή σου, βεβαίως, δέν ἄρ--χισε σήμερα. Εἶχες δώσει τήν ὑπόσχεση αὐτή, ὅταν πρό ἐτῶν, ἀκολουθώντας τήν ἐσώτερη κλίση τῆς ψυχῆς σου, ἀποφάσισες νά ἀφο---σιωθεῖς στή διακονία τοῦ Θεοῦ, ἀποφάσισες νά ἐνδυθεῖς τό ράσο τοῦ μοναχοῦ καί νά ἐγκα-τα-βιώσεις στήν ἱστορική αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τήν ἁγια-σμένη ἀπό τούς πόνους καί τά δά-κρυα τῶν ἁγίων μοναχῶν της, τήν ἁγιασμένη ἀπό τούς ἀγῶνες, τίς νηστεῖες καί τίς προσευχές τους, τήν ἁγιασμένη ἀπό τή χάρη τοῦ ἀκτί-στου φωτός, τό ὁποῖο κατήρ-χε-το ἐδῶ, στά ταπεινά σπήλαια καί στίς ἀσκητικές πα-λαί-στρες τους, καί καταλάμπρυνε τίς ψυχές καί τά σώματά τους, καί κάθαιρε καί φώτιζε τόν νοῦ τους καί θέ-ω-νε τήν ὕπαρξή τους.

Ἀποφάσισες νά ἀφιερώσεις τή ζωή σου καί τήν ὕπαρξή σου στόν Θεό, θέτοντας τήν ἐπιστήμη σου, ὅπως ἔκανε καί ὁ τιμώμενος σήμε-ρα ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, στή διακονία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιστήμων καί ἐκεῖνος, ὅπως καί σύ, ἀλλά ἐκεῖνος πίστευε ἀκρά-δα-ντα ὅτι τίποτε δέν εἶναι ὑψη-λό-τε-ρο ἀπό τόν Θεό, τίποτε δέν εἶναι πολυτιμότερο γιά τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τίποτε δέν εἶναι πιό τιμητικό ἀπό τό νά γίνῃ ὁ ἄνθρωπος διά τῆς καθάρ-σεως τοῦ νοῦ καί τῆς ψυχῆς του, σκεῦος εὐχρηστον εἰς διακονίαν, δοχεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, λυχνία θείου φωτός, ἔσοπτρο τοῦ Θεοῦ.

Καί σέ αὐτή τήν πορεία τοῦ ἀν-θρώ-που πρὸς τόν Θεό, σέ αὐτή τήν πορεία τοῦ πλάσματος πρὸς τόν πλάστη καί δημιουργό του, ἡ ἐπι-στήμη δέν εἶναι ἐμπόδιο, ὅταν ἀξιοποιεῖται σύμφωνα μέ τό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα εἶναι σκα-λοπάτι πού τόν βοηθᾷ νά ἀνέλ-θει πρὸς τόν Θεό, γιατί τόν κάνει νά συνειδητοποιεῖ τό μεγαλεῖο τῆς θείας δωρεᾶς ἀλλά καί τήν τιμή πού ἐπιφυ-λάσ-σει στόν ἄνθρωπο ὁ Θεός, δίδο-ντάς του τή δυνατότητα νά ἐνδυ-θεῖ καί πάλι «τήν πρώτην στολήν» καί νά φθάσῃ διά τοῦ προσωπικοῦ του ἀγῶνος γιά τήν κάθαρση καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στό «καθ' ὁμοί-ω-σιν».

Αὐτή τήν «πρώτη στολή» ἐνε-δύ-θης καί σύ σήμερα, λαμβάνο-ντας τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα καί γε-νόμενος μεγαλόσχημος μονα-χός, ἀφοῦ ἀπέδειξες τά προηγού-μενα χρόνια μέ τήν ταπείνωσή σου, μέ τήν ὑπακοή σου καί μέ τή

δια-κονία σου τή θέλησή σου νά δια--τη-ρήσεις ἄσπιλο τό κατ' εἰκό-να, ἀλλά καί νά συνεχίσεις νά ἀγω--νί-ζεις γιά νά φθάσεις τό ἀκρότατο τῶν ἐφετῶν, νά φθάσεις Αὐτόν τόν ὁποῖο ἐπόθησε ἡ ψυχὴ σου ἀπό τῆς νεό-τητός σου, τόν Χριστό.

Μὴ νομίσεις ὅμως, ἀδελφέ μου, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι τό τέλος τῆς προσπα-θείας σου. Μὴ θεωρήσεις ὅτι ἡ πρώ-τη στολὴ τὴν ὁποία ἐνεδύθης διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου εἶναι στολὴ ἀναπαύσεως. Εἶ-ναι σταυρός τόν ὁποῖο καλεῖσαι νά ἄρεις. Εἶναι ἀφορμὴ μεγαλυτέρας ἀσκή-σεως καί ἀφετηρία ἐντονο-τέ-ρου πνευ-μα-τικοῦ ἀγῶνος, περισ-σο-τέρας προ-σευχῆς καί ἐπικλή-σεως τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Διότι μόνο διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ κα-θαίρεται καί ἀγιάζεται ὁ ἄνθρω-πος, ὁ ὁποῖος ταπεινώνεται ἐνώ-πιον τῆς μεγαλωσύνης του καί ἐκ-ζητεῖ τό ἔλεός του.

Ἐχε γι' αὐτό, παιδί μου, πάντοτε κατὰ νοῦν τό παράδειγμα τῆς καλ-λονῆς τῶν μοναστῶν, τοῦ ἁ-γίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶς, κα-τά τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁποίου καί εἰς τόν τό-πο εἰς τόν ὁποῖο ἀσκή-τευσε καί ὁ ἴδιος, λαμβάνεις τό μέγα καί ἀγ-γε-λικό σχῆμα, καί ἰκέτευε τόν Θεό διὰ παντός, ἐπικαλούμενος καί τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, νά φωτίζει τὴν ψυχὴ καί τόν νοῦ σου, τό σῶμα καί τὴν καρδία σου. Ἀγωνίζου διὰ τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως νά ἐλκύεις τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίζου διὰ τῆς ἀδια-λείπτου καί νοερᾶς προσευχῆς νά ἐνώνεσαι μέ τόν Θεό γιά νά λαμ-βά-νεις τὴ χάρη του καί νά ἀγιά-ζε-σαι ἀπὸ τὴν παρουσία του στὴν ψυχὴ σου.

Καί εὐχομαι διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου Γρηγο-ρίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ ἐφόρου τῆς Μο-νῆς σου, τοῦ Τιμίου Προδρό-μου, καί πάντων τῶν ἐν τῇ Σκῆτει Βεροίας διαλαμψάντων καί τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων, καί τῇ συμ-πα--ράστασι καί τίς εὐχῆς τοῦ Γέροντός σου, π. Πορφυρίου, νά ἀναδειχθεῖς καί σύ «ἔσο-προν Θε-οῦ» καί νά ἀξιωθεῖς, ὅταν ὁ Θεός σέ καλέσει, νά δεῖς ὅχι μόνο «ἐν ἐσό-πτρῳ καί ἐν αἰνίγματι» ἀλλὰ «ἀνακεκαλυμμένῳ προσώ-πῳ» τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ στὴ βασι-λεία του.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr